

Většina aktérů si myslí, že zřizovatelé nemají dostatek informací ani odborné kapacity pro posouzení pedagogického procesu a výsledků vzdělávání. Proto také metodickou podporu v otázkách pedagogického procesu očekává odborná veřejnost především od MŠMT a od ČŠI, mnohem méně se v této oblasti očekává od zřizovatelů nebo jiné ministerstvem zřizované instituce. Tyto odpovědi potvrzují doporučení OECD, ve kterém se navrhuje zaměřit působnost ČŠI na metodickou pomoc školám v procesu jejich zlepšování.

Základní i střední školy oceňují zavádění standardizovaného hodnocení žáků, jako je společná část maturity a testování žáků na úrovni 5. a 9. ročníků, ale mají obavy ze zneužití výsledků testů k porovnávání škol a sestavování žebříčků. Tyto obavy pramení z neujasněnosti cílů hodnocení a také ze zkušeností s postupem zřizovatelů. Odborné veřejnosti chybí strategická vize o účelu těchto „nových“ nástrojů hodnocení.¹⁰

Postoje a potřeby, které odborná veřejnost vyjádřila, potvrzují aktuálnost doporučení OECD pro změny v systému hodnocení, ale mění pořadí jejich důležitosti i důraz na některá opatření. Odborná veřejnost očekává od externího hodnocení lepší zpětnou vazbu pro školu i pro zřizovatele. Přestože se všichni aktéři domnívají, že zřizovatelé nemají dostatek informací o škole z hlediska výsledků žáků nebo pedagogických procesů, problém nevidí v nedostatku těchto údajů, ale spíše v neujasněnosti cílů hodnocení a v nedostatku odborných kapacit u zřizovatelů. Jako prioritní se jeví ujasnění cílů hodnocení (k čemu má být využíváno) a zlepšení odborného přístupu k hodnocení škol ze strany zřizovatelů.

Ředitelé i učitelé upozorňují na diferencované sociálně-ekonomické podmínky žáků, respektive škol a v souladu s OECD požadují zohledňování těchto podmínek při hodnocení školy. Toto zohlednění očekávají školy i zřizovatelé formou měření tzv. přidané hodnoty školy v rámci externího hodnocení.

Vlastní hodnocení školy nebylo samostatným tématem, ale bylo diskutováno v rámci jeho využití pro externí hodnocení. Je zřejmé, že změnou zákona došlo k oslabení jeho významu a chápání jeho smyslu a tím i ke snížení využívání. Vlastní hodnocení je ponecháno zcela na vůli ředitele školy, je prováděno nesystematicky, nestrukturovaně, není porovnatelné mezi školami a jen obtížně využitelné pro inspekční hodnocení. Z diskuse s aktéry nevyplynul významný požadavek na jeho posílení, je tedy zřejmé, že mezi pedagogickou veřejností obecně není autoevaluace vnímána jako důležitý nástroj pro zlepšování výsledků vzdělávání. Toto zjištění je v rozporu s doporučeními OECD a mezinárodní srovnáním ve využívání autoevaluace. Výjimku tvoří školy zapojené do projektu Cesta ke kvalitě,¹¹ které mají pozitivní zkušenosti.

10 MŠMT dokončuje nový dokument Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2020, který má nahradit tzv. Bílou knihu z roku 2001.

11 Více informací o projektu Cesta ke kvalitě: <http://www.nuov.cz/ae>.